

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 14. szám

2016. szeptember 12.

TUDÓSÍTÁS A NEGYVENKETTEDIK VONTATÁSI KUPÁRÓL

HELYSZÍN: NYÍREGYHÁZA FILO FOCICSARNOK

NÉZŐSZÁM: Kb. 107 FŐ

Szeptember 10.-én, szombaton került sor a 42.-ik Vontatási Kupa elnevezésű sportrendezvényre. Mint a sorszám is mutatja, nem mai gyerek ez az esemény, amelyen talán a résztvevők átlagéletkora is hasonló lehet, de inkább több. Itt gyűlnek össze négy terület csapatai, hogy eldöntsék melyikük erősebb a futball játékában. A résztvevők széles palettáját a vasúton található munkakörökből válogatták ki, elsősorban a régi időknek megfelelően. Így voltak itt járműszerelők, mozdonyszerelők, kocsivizsgálók, mozdonyvezetők, reszortosok, művezetők és egyéb vezetők. De a felsorolás természetesen nem teljes. A négy terület (Debrecen, Miskolc, Nyíregyháza, Záhony) csapatainak, kísérlőinek programja negyed tízkor egy laza reggelivel indult, majd Bz-vel utaztak a focicsarnok helyszínére. A sportesemények tíz órakor indultak be. Az idők változásait követnünk kell, mint tudjuk, és ebben az esetben ez azt jelentette, hogy új helyszínen (focicsarnok, fedett pálya, műfüves pálya), új lebonyolítási formában indult újtjára a labda. Körmérkőzések következtek, mindenki mindenkivel játszik alapon. Lássuk mi is történt!

1. Záhony-Miskolc. Nehéz, taktikus mérkőzés volt. Sajnos a legnagyobb helyezeteink sorra kimaradtak, pedig mi dolgoztunk ki többet. Már ezen a meccsen kiderült, van ok a bizakodásra, mert egyre összeszokottabban játszott csapatunk. De a szerencse ezúttal nem segített, így a végeredmény 0-0 lett.

2. Záhony-Debrecen. Na, ezt kérem látni kellett (volna mindenkinek), ahogy mondani szokták, ezen a meccsen kiszakadt a gólzsák. Sorra szereztük góljainkat (igaz kaptunk is). Aki látta a mienket, azt kérdezték mennyit gyakorolt együtt ez a csapat, hogy ennyire gördülékenyen, tetszetősen játszunk. A csapatvezetőnk Juhász László csak mosolygott, de nem válaszolt. A végeredmény 4-2 lett, gólszerzőink: Barati István (2), Béres Zsolt (1), Lipták Sándor (1).

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A torna hagyományaihoz tartozik, hogy a Budapesten dolgozó vezetők megmérkőznek a területeken dolgozó vezetőkkel, szakszervezeti tisztségviselőkkel. Sajnos ennek a mérkőzésnek az eredményére nem emlékszem. De ez a szünet jót tett a záhonyi csapatnak. Miért? Mert megérezték a lehetőséget, hogy a tornát akár meg is nyerhetik. Egymást erősítették a fiúk és így futottunk ki a sorsdöntő mérkőzésre.

3. Záhony-Nyíregyháza. Az elmúlt években mindig kemény ellenfél volt a nyíregyházi csapat, most sem volt másképp, de ezen a napon nem lehetett megállítani a záhonyi „vicinálist”. Taktikusan, éretten játszott csapatunk, tudtuk, éreztük, ennek meg kell, hogy legyen az eredménye. Meg is lett, a végeredmény 2-0. Gólszerzőink: Barati István, Lipták Sándor. Tehát sikerült! Megnyertük a kupát, és még a gólkirályi cím is hozzánk – Barati István kezébe került.

Szót kell még ejtenünk még egy másik záhonyi kollégáról Balogh László Zsoltról. Ő volt ugyanis az egyik játékvezető, akinek közreműködése mindenki elismerését kiváltotta. Álljon itt a dicsőséges csapat névsora: Technikai vezető (egyben játékos is): Juhász László. Kapus: Ifj. Varga László. Mezőnyjátékosok: Barati István, Béres Zsolt, Ignéczi József, Tóth Károly, Szabó László, Lipták Sándor, Gyüre Sándor, Boka Sándor.

A jó szereplésben valószínűleg nagy szerepe volt, hogy a kupán megjelent Meleg János, a VSZ elnöke is. Bízta a záhonyi csapatot, akik ezt tornagyőzelemmel hálálták meg. Így lett sikeres a nap, amely egy estebéddel zárult 16 óra magasságában.

Gratulálunk!

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A pálya szélén

A 42. Vontatási Kupának jómagam is részese lehettem, és alapszervezeti titkárok is jelen voltak. Juhász Laci például már az első Kupa megrendezésén is ott volt, Balogh Attila, Nagy Attila és Szanyi József pedig évek óta kiveszik részüket a szervezésben. És az is igaz, hogy szakszervezetünk elnöke Meleg János is minden évben meghívást kap, és örömmel jön az ország keleti részébe. Nem volt ez másként abban az időben sem, amikor még nem ő volt a VSZ első számú vezetője. De nincs ebben semmi titok, hiszen régi gépészként a résztvevők jelentős részét régóta, személyesen is ismeri.

Míg a pályán küzdöttek a fiúk a győzelemért, addig a pálya szélén többen kihasználták az alkalmat, és kérdésekkel árasztották el az elnökünket, amelyekből egyértelműen kiderült, hogy kollégáinkat érdekli saját jövőjük. Többen voltak kíváncsiak a szakszervezetünk által kezdeményezett életpályamodellre, a jövő évi várható bérfejlesztésre és a cafetéria alakulására. Meleg János elmondta, hogy nagy kihívás a jövő évi bérfejlesztés, hiszen a cafetéria elemek adójának emelése miatt kb. 17%-os mínuszról indulnak a tárgyalások. Meg kell találni a jó arányt az alapbérfejlesztés és a béren kívüli juttatások között. El kell dönteni azt is, hogy mi a fontosabb a munkavállalóknak: a VBKJ nettó értékének megtartása, vagy egy magasabb alapbérfejlesztés.

Az elnök egyértelművé tette, a Vasutasok Szakszervezetének célja, hogy jó megállapodásokat kössenek 2017-re. Ám ehhez összefogásra, tenni akarásra, a munkavállalók támogatására is szükség van. Esett szó még többek között a kialakult létszámihiányról, az utánpótlás fontosságáról, a vizsgáztatási anyagok korszerűsítéséről. Mindezek sarkalatos pontjai céljainknak, és bízunk az összefogás erejében!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Zsákbamicsoda

Sokan emlékeznek még arra, amikor búcsúkon, templomok környékén a bazárok kínálatának „kötelező” része volt a néha újra látható zsákbamacska nevű valami. Gondosan becsomagolták, jó sok papírba, és szerettem is nagyon. Talán mert volt némi kellemes izgalom, amíg megtudtam, hogy mi az, ami felét sem éri az árának. Először csak tapogatni tudtuk, miközben kedvünkre fantáziálhattunk, vajon mi van a csinos és tetszetős külső mögött, de ha csalódtunk, akkor sem volt pánik: Gyakorolhattunk kedvünkre, és nem tartottunk a jövőtől, hiszen előre megfizettük döntésünk árát.

Választék bőven volt, és a zsákbamicsodát büntetlenül ismételhettük, nem úgy, mint életünk későbbi döntéseit. Hiszen a mai valamikért többnyire utólag kell fizetnünk, és gyakori, hogy keményebben vasalja be rajtunk a sors az árat. Persze, mindhiába, a „drágaság” csak addig számít, amíg nem találkozunk a következő talánnyal, addig úgy gondoljuk, így a legjobb nekünk, ahogy van. De amikor szembe jön velünk, szépen becsomagolva, nyomban kíváncsiak leszünk, mit rejt a külső, és legalább a szemünkkel végigtapogatva álmodozunk, vajon milyen volna kibontani. Aztán, ha némi, vagy éppen sok utánajárással lefejtettük amit le lehet, kezdetünk örülni. Vagy nem, amit még nem tudunk, csak akkor, amikor megkaptuk a számlát.

Előfordul természetesen, hogy számlával is jó a portéka, és elégedetten hümmögünk, milyen jó vételt csináltunk. De azért valljuk be, legalább olyan gyakori, hogy még számla nélkül is megremegünk, mikor már tudunk róla valamit, és előre görcsölünk, vajon mi van a csili-vili csomagolás alatt. Mégis, újra és újra megpróbáljuk a járatlan utat, hátha most bejön, amire annyira vágytunk – biztonságos kalandot, avagy kalandos biztonságot keresve. Emberi dolog, hiszen attól nem haladunk előre, ha nézegetjük a félresikerült zsákbamacskáinkat, és attól sem lesz szebb az életünk, bár talán nyugodtabb, ha belesüppedünk a kényelmes semmibe.

Rakjuk szépen a macsekot a polcra, kedvenc könyveink mellé, vagy helyett, azokat is, melyek akkoriban épp nem hoztak nagy örömet. Persze, jó, ha szelektíven emlékezünk, hátha egyszer kiderül, az volt – lett volna? – a legjobb, ha nem ijedünk meg a hirtelen látványtól. Mert bizony nem könnyű jól választani, előfordul, hogy már akkor tudjuk, rossz helyen kapiskálunk, amikor még messze nem a mienk, amit választottunk. Ez is emberi teljesítmény, a tévedés jogán. De a legemberibb, amikor képesek vagyunk azt újraszeretni, amelyik a jövőnkől foszt meg bennünket. Ám az embernél még a macskák is messzebbre látnak, tehát kérdezzük őket legközelebb, hátha megérzi, mi van a formás csomagolásban.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

HALLÁS-VALLÁS

A pap gyóntatja Kovácsot.

- Miért loptad el a szomszédod biciklijét?
- Atyám! Nem hallom, amit mond.
- Fiam, miért loptad el a biciklit? – ordítja a pap.
- Atyám, a ezen az oldalon nem hallani semmit, cseréljünk helyet.

Így tesznek, mire Kovács azonnal kérdez:

- Atyám! Miért dugta meg a szomszédja feleségét?
- A mindenit, ezen az oldalon tényleg nem hallani semmit...

ANTIK ROMANTIKA

A nyolcvanhárom éves Mari néni házassági évfordulója alkalmából elmegy a kozmetikushoz. A kezelés után benyit a lakásba és a kilencven éves párjától, Pista bácsitól megkérdezi:

- Na, fiatalabbnak nézek ki?

Pista bácsi kisvártatva megszólal:

- Kinél???

SZESZTESTVÉREK

Két részeg sétál az utcán, és szembejön velük egy nagy bernáthegyi, nyakában egy üveg likőrrel.

- Nézd! Ott az ember legjobb barátja!
- Ja, meg egy kutya...

Balogh Attila